

સંવાદ્દેશીકાની ભૂગોળ.

(ગુજરાતના ઇતિહાસ સહિત.)

પ્રસિદ્ધ કરનાર

કેશવલાલ મનસુખભાઈ

અને

મથુરદાસ બેહેચરદાસ.

(સર્વ હક સ્વાધિન.)

અમદાવાદ

ધીને કાંટે 'યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ' માં છાપી.

સંવત ૧૯૪૫. સને ૧૮૮૯ અકટોબર.

કીંમત સવા આના.

મુંબાઈ ઇલાકાની ભૂગોળ.

વાખ્યાઓ.

પ્રાંત—ભાષાના ભેદે કરીને કે કુદરતથી જુદા પડેલા જમીનના ભાગને પ્રાંત કહે છે.

જીલ્લો—એક કલેક્ટરના નાનાનો ખાલસા મુલક જેમાં ઘણા તાલુકા હોય છે તે.

સંસ્થાન—દેશી રાજના રાજને સંસ્થાન કહે છે.

એજન્સી—ઘણાં સંસ્થાનોનો જથો જે પોલિટિકલ એજન્ટને સોંપેલો હોય છે તે.

બંદર—નદી અગર દરીઆ કાંઠે આવેલું શહેર કે જ્યાં વહાણથી ઘણો માલ આવ જાય તે.

ખેટ (દ્વીપ)—જમીનના જે ભાગની ચારે દિશાએ પાણી હોય તે.

દ્વીપકદ્વપ—જમીનના જે ભાગની ત્રણ બાજુએ પાણી ને એક બાજુએ કેરી જમીન હોય તે,

ભૂશિર (કેપ)—જમીનની જે અણી લાંબી થઈ સમુદ્રમાં ગએલી હોય તે.

ડુંગર—જમીન ઉપર જે મોટા ટેકરાઘણા લાંબા હોય તે.

પર્વત—જાંચાને મોટા ડુંગર હાર બંધ હોય તે.

મહાસાગર—ખારા પાણીનો ઘણોજ મોટો ભાગ હોય તે.

સમુદ્ર કે દરીઆ—મહાસાગરથી નાનો ખારા પાણીનો ભાગ.

અખાત—સમુદ્રનો કાંટો લાંબો થઈ જમીન ઉપર ગએલો હોય તે.

સરોવર—પાણીના જે ભાગની ચારે તરફ જમીન હોય તે.

નદી—મીઠા પાણીનો પ્રવાહ પર્વત અગર સરોવરમાંથી નીકળી લળતી જગામાં થઈ પીછ નદી અગર સમુદ્રને મળે છે તે.

નદીનું મૂળ—જે જગાએથી નદી નીકળે છે તે.

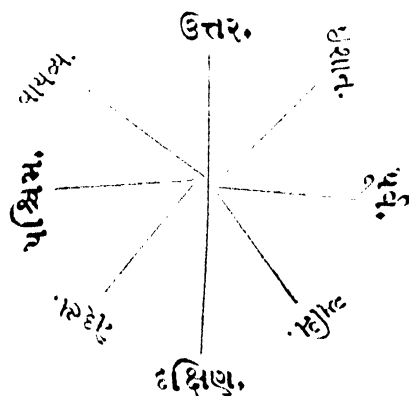
નદીનું મુખ—જે જગાએ નદી સમુદ્રને મળે છે તે.

સંગમ—એક નદી પીછ નદીને જે જગાએ મળે છે તે.

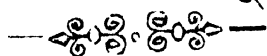
દિશાઓ.

જે દિશામાં સૂર્ય ઉગે છે તે પૂર્વ દિશા; અને જે દિશામાં સૂર્ય આથમે છે તે પશ્ચિમ દિશા. પૂર્વ દિશા બણી મોં કરી ઉભા રહીએ તો ડાબા હાથ તરફ ઉત્તર દિશા અને જમણા હાથ તરફ દક્ષિણ દિશા આવે છે.

ટીકા—ખૂણા કઈ કઈ દિશાની વચ્ચે આવે છે તે નીચેના નકશાની દિશાઓ જલુવનાર નકશા ઉપરથી જણાશે.

મુંબાઈ ઇલાકાની ભૂગોળ.

ભાગ ૧ લો.

સામાન્ય વર્ણન.

ઉદ.

ઉત્તરે—અબુચિસ્તાન અને પંજાબ. પૂર્વે—રગપૂત સં-
સ્થાન, માળવા, મધ્યપ્રાંત. નિમ્નમનું રાજ્ય અને મદ્રાસ ઇ-
લાકો. દક્ષિણે—મલિસૂરનું રાજ્ય અને મદ્રાસ ઇલાકો.
પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર અને હાલા પર્વતની પેલી મેર
અબુચિસ્તાન.

ભાગ—(૧) સિંધ, (૨) કચ્છ, (૩) ગુજરાત, (૪) મ-
હારાષ્ટ્ર(દક્ષિણ અને કોકણ) (૫) દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર ને ઊત્તરકાનડા.

પર્વતો—સંઘાદ્રી (પશ્ચિમઘાટ), સાતપૂડા, પાવાગઢ,
આરાસુર, આબુ શેત્રુંજે, ગીર, ગીરનાર ને હાલા.

સમુદ્ર—અરબી. અખાત—કચ્છનો ને ખંભાતનો.

કચ્છના રણને મળનારી નદીઓ—અનાસ, સરસ્વતી,
ફલક, મચ્છુ ને આણ.

અરબીસમુદ્રને મળનારી નદીઓ—સિંધુ, ભાદર, નેતાપી.
ખંભાતના અખાતને મળનારી—સાબરમતી, મહી,
ઢાદર, કીમ, નર્મદા, શેત્રુંજી અને શુકલાદર.

ખંભાતી ઉપસાગરને મળનારી—ગોદાવરી અને કૃષ્ણા.
સાબરમતીને—વાત્રક, ભોગાવો, હાથમતી, ને ખારી મળે છે.
વાત્રકને—મેશ્વો, શેઠી, ને માળુમ મળે છે.

શેઠીને—મહેર અને લૂણી મળે છે.

નર્મદાને—ઝમરાવતી અને ઝોર મળે છે.

તાપીને—પૂણી, પાંજરા, અને ઝીરણા મળે છે.

લીમાને—સીના, નીરા અને મૂળા મુઠા મળે છે.

કૃષ્ણાને—ભીમા, પંચગંગા, ઘટપ્રભા, મલપ્રભા, અને વારણા મળે છે.

નદીઓ વિશે હકીકત.

૧ સિંધુ—હિમાલયમાંથી નીકળી અરબી સમુદ્રને મળે છે. એને કાંઠે—મિથનકોટ, સકર, બકર, રોરી, હૈદરાબાદ, કોટ્ટી, હકા, મીઆંણી, અને કરાચી છે.

૨ હાદર—મદાવનના ડુંગરમાંથી નીકળીને અરબી સમુદ્રને મળે છે. એને કાંઠે—જસદણ, જેતપુર, ધોરાજી અને નવીખંદર છે.

૩ ખનાસ—શિરોઈના ડુંગરમાંથી નીકળી કચ્છના રણુને મળે છે. એને કાંઠે—ડીસા અને પાલણપુર છે.

૪ સરસ્વતી—શિરોઈના ડુંગરમાંથી નીકળી કચ્છના રણુને મળે છે. એને કાંઠે દાંતા, સિદ્ધપૂર, અને પાટણ છે.

૫ મચ્છુ—ચોટીલાના ડુંગરમાંથી નીકળી કચ્છના રણુને મળે છે એને કાંઠે—વાંકાનેર, મોરબી ને માળીઆ છે.

૬ શેત્રુજી—ગીર પર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એને કાંઠે—ધારી, પાલીટાણા, ને તળાજી છે.

૭ સાબરમતી—મેવાડના ડુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એને કાંઠે—અમદાવાદ, સાદ્રા, ને પેથાપુર છે.

૮ મહી—માળવાના ડુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના

અખાતને મળે છે. એને કાંઠે-પાલી, લૂણાવાડા ને ખંભાત છે.

૯ ઠાકર—રેવાકાંઠાના કુબરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એને કાંઠે ઠંકારી બંદર છે.

૧૦ નર્મદા—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એને કાંઠે-ચાણોદ કન્યાળી, નાંદોદ, શીનોર, અને ભરૂચ છે.

૧૧ તાપી—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે, એને કાંઠે-માંડવી, સુરત, અને રાંદેર છે.

૧૨ ગોદાવરી—નાશિક પાસેના સંઘાદ્રી પર્વતમાંથી નીકળી અંગાળી ઉપસાગરને મળે છે એને કાંઠે નાશિક ને ત્રંબક છે.

૧૩ ભીમા—સંઘાદ્રી પર્વતમાંથી નીકળી કૃષ્ણાને મળે છે. એને કાંઠે-પંદરપુર છે.

૧૪ કૃષ્ણા—સંઘાદ્રી પર્વતમાંથી નીકળી-અંગાળી ઉપસાગરને મળે છે એને કાંઠે-સતારા, સાંગલી, મીરજ, અને કુરંદવાડ છે.

૧૫ નીરા—સંઘાદ્રી પર્વતમાંથી નીકળી ભીમાને મળે છે. એને કાંઠે-ભોર, અને ફલટન છે.

ભૂશિરો—રાસમુરારી (કરાંચી પાસે), જગતપોઈટ (દારકાં પાસે), દીવ ને કેપરામાસ (ગોવાની દક્ષિણે.)

બેટ—બેટ (દારકાં પાસે), ગોપનાથ, પીરમ, મુંબાઈ, વસાઈ, ધારાપુરી, ને સાઈ.

દ્વીપકદ્વપ—કાઠાયાવાડ.

હવાખાવાની જગાઓ—માથેરાઈન (મુંબાઈ પાસે),

આયુ, (ગુજરાતની ઉત્તરમાં) તથા ખંડાલા, પુરંધર વિગેરે સંસ્થાત્રિ પર્વતમાં.

ઠાવણીઓ—ભૂચ, રાજકોટ, અમદાવાદ, ડીસા, વડોદરા, મુંઆઇ, પુના વીગેરે.

દેશી રાજા.

સિંધમાં—ખેરપુરનું. કચ્છનું (ભૂચ) ગુજરાતમાં—ગાયકવાડનું, ખંભાતનું કાઠિયાવાડનું (ગુનાગઢ, નવાનગર, ધાંગદ્રા, ભાવનગર, ઈ.) પાલણપુર, ઈડર, નાંદોદ, દેવગઢ બારીયા, લૂણાવાડા, ને વાંસદાનું. **મહારાષ્ટ્રમાં**—પેંદ, જવાર, સાવંતવાડી, ભોર, અક્લકોટ, કોલાપુર, સાંગલી, સાવનુર. **પોર્ટુગીઝનાં સંસ્થાન**—દીવ, દમણ, ગોવા. એ પરદેશી સંસ્થાન સ્વતંત્ર છે.

હાબશીનાં સંસ્થાન—જાફરાબાદ, ને જંજીરા. એમને ખંડણી આપવી પડતી નથી.

મોટાં બંદર—મુંઆઇ, કરાંચી ને કારવાડ.

નાનાં બંદર—માંડવી, પોરબંદર, જાફરાબાદ, ઘોઘા, ભાવનગર, ખંભાત, ભરૂચ, સુરત, વલસાડ, દમણ, રતનાગિરિ, વિજ્યદુર્ગ, ગોવા, ને હોનાવર.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—દારકાં, સોમનાથ, ડાકોર, અંબાજી, બહુચરાજી, સિદ્ધપુર, સામળાજી, ખેડબ્રહ્મા, રેવાજી (ચણોદ કન્યાળી પાસે.) નાશિક, પંઢરપુર, ને વડતાલ એ હિંદુનાં. ગીરનાર, આયુ, ને પાલીતાણાએ શ્રાવકનાં અને જિઘવાડા એ પારશીનું.

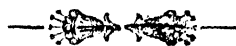
પેદાશ—ઘઉં, બાજરી, જુવાર, કઠોળ, કપાસ, શેરડી

તંબાકુ, અરીણુ, ગળી, ખુંદ, ઊન અને ઈમારતી લાકડાં વીગેરે.

આયાતમાલ—સુતર, સુતરાઊને ઊનનાં લૂગડાં, લોહું, તાંબુ, ને ફરનીચર. વિલાયત વિગેરે દેશોમાંથી આવે છે.

બીજી હકીકત—આ ઈલાકાની રાજધાનીનું શહેર મુંબાઇ છે. તેમાં ગવર્નર રહે છે. તે ઈ. સ. ૧૬૬૧ માં અંગ્રેજ સરકારને પોર્ટુગીઝ સરકારની પાસેથી પહેરામણી માં મળ્યું છે. એમાં આઠ લાખ માણસની વસ્તી છે. અને દુનિયાનાં મોટાં બંદરોમાંનું એ એક છે. લોકો ઘણા પૈસાદારને ઊઘોગી છે.

કચ્છના અખાતમાં નવાનગર પાસે મોતી પાકે છે.

ભાગ ૨ એ.

પ્રાંતવાર વર્ણન.

૧ સિંધ.

સીમા—ઉત્તરે બલૂચિસ્તાન અને પંજાબ પૂર્વે જોસલ-મીરનું રણ ને રજપૂત સંસ્થાન; દક્ષિણે—કચ્છનું રણ અને અરબી સમુદ્ર; પશ્ચિમે—હાલા પર્વતની પેલી મેર બલૂચિસ્તાન.

નદીઓ—સિંધુ અને તેની નેહરો—આ નદીનું મૂળ હિમાલયમાં હોવાથી ઊનાળામાં પણ તેમાં પૂર આવે છે. કેમકે હિમાલય ઉપરનો બરફ ઓગળે છે.

પર્વત—હાલા. **સરોવર**—મંચર.

રણ—થરપાકર એમાં પાણીની તંગી છે.

ભૂશિર—રાસમુરારી. **બંદર**—કરાંચી ને શાહબંદર.

જાત્રાનું ઠેકાણું—હિંગલાજ એ કરાંચીની પશ્ચિમે આવેલું છે.
લોકને ભાષા—એ પ્રાંતમાં ઘણી વસ્તી મુસલમાનોની
છે. અને સિંધી અને બલૂચી ભાષા બોલાય છે.

પ્રાપ્તી—સને ૧૮૪૩ માં સિંધના અમીરો પાસેથી એ
પ્રાંત અંગ્રેજ સરકારે જીતી લીધો તેમના તરફના મુખ્ય
અધિકારીને કમીશનર કહે છે.

ભાગ.

મુખ્ય શહેર.

સુલકઃ અંગ્રેજી	{	૧ સિંધનો ઉપલો સર- હદનો મૂલક.	જેકબાબાદ.
		૨ શિકારપુર જલ્લો.	શિકારપુર, સક્કર, લા- ખાના, ને રોરી.
		૩ હૈદરાબાદ જલ્લો.	હૈદરાબાદ.
		૪ કરાંચી જલ્લો.	કરાંચી, કોટ્ટી, ઠકા, શાહબંદર.
		૫ થરપાકર.	ઉમરકોટ.

૬ ખૈરપુર સંસ્થાન (દેશીરાજ્ય,) ખૈરપુર.

શહેરોની હકીકત.

હૈદરાબાદ—એ સિંધના કાંઠા પર છે. શેત્રંજી, રેશ-
મીને સુતરાગી કાપડ, માટીનાં વાસણ ને ચામડાની વસ્તુને
માટે વખણાય છે.

કરાંચી—સિંધ અને પંજાબના વેપારનું મોટું બંદર છે.
એમાં સુતરાગી કાપડ, માટીનાં વાણ, ને કામળા બને છે.

સક્કર—સિંધના કાંઠા પર બોલનઘાટ સાથે વેપારનું મથક છે.

ઉમરકોટ—થરપાકરનું મુખ્ય શહેર એમાં પો. ટી.
સુપરીન્ટેન્ડેન્ટ રહે છે. તથા અકબર બાદશાહ જન્મ્યો હતો.

ખેરપુર—એ દેશીરાજ મીરઅલી મુરાદના તાબામાં છે.
જેકખાખાદ—એમાં પો. ટી. સુ. ટેન્ડેન્ટ રહે છે.

૨ કચ્છ

સીમા—ઊત્તરે અને પૂર્વે—રણુ; દક્ષિણમાં કચ્છનો અ-
ખાત; અને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર.

પર્વત—એમાં ડુંગરની ત્રણ મુખ્ય હારો છે. ૧ ઉત્તરધાર
એમાં કાળો ૨ મધ્યધાર એમાં ધીણોધર, ૩ ચાડવા.

નદીઓમાં—નાગમથી, રૂકમાવતી, અને ખારી એ ત્રણ
વહેળા જાણવા લાયક છે.

ભાગ—એમાં ૧૬ પ્રગણાં છે. પાવર, મિઆણી, ખત્રી,
પચ્છમ, ખડિર, પ્રાંથળ, વાગડ, અંજરચોવીશી, ભુવડચો-
વીશી, હાલાચોવીશી, કાંઠી, મોડાસા, અખડાસા, કંડ, ગ-
રડો ને માક.

શહેર.

ભૂજ—રાજધાનીનું શહેર—રાવશ્રી ખેંગારજીએ સ. ૧૬૦૫
માં બંધાવ્યું. ત્યાંના રાજા જાડેજ રજપૂત છે. ત્યાંનું સોના
રૂપાનું તથા ભરત ક્ષત્રિય વખણાય છે. પોલીટીકલ એજન્ટ
એમાં રહે છે.

માંડવી—એ મોટામાં મોટું બંદર ખીજા નામરનું શહે-
ર છે. ત્યાં દીવાદાંડી છે.

એ સિવાય—અંજર, રાપર, અધોઈ ને કંથકોટ વગેરે
કચ્છના જાણવા લાયક છે.

બંદરો—માંડવી, લખપત, જખૌ, મુદ્રા, અને તુણા વીગેરે.

વિશેષ હકીકત—આ પ્રાંતમાં સુરોખાર, ફટકડી, અને

કોયલાની ખાણો છે. કચ્છી ઘોડા વખણાય છે. અને સોના-
રૂપાની કારીગરીની વસ્તુઓ અત્રેજ લોકો પણ પસંદ કરે છે.

૩ ગૂજરાત.

સીમા—ઉત્તરે કચ્છનું રણને શિરોષ્ઠ; પૂર્વે—માળવાને ખા-
નદેશ; દક્ષિણે થાણુ જીલ્લો ને અરબી સમુદ્ર; પશ્ચિમે કચ્છનું
અખાતને અરબી સમુદ્ર.

પર્વત—રાજપીપળા, પાવાગઢ, આરાસુર, આબુ, શિરો-
ઈના ડુંગર, ચોટીલા શેત્રુંજે, ગીરી, ગીરનાર અને બડો.

નદીઓ—ખનાસ, સરસ્વતી, મચ્છુ, આજી, ભાદર, શે-
ત્રુંજી, સાબરમતી, મહી, ઢાઢર, નર્મદા, કીમ, તાપી, મીઢોળા,
પૂર્ણા, અંબિકા, પાર, કોલક, ને દમણગંગા.

ભૂશિર—જગતપોંછટ ને દીવ. **દ્વીપકલ્પ**—કાઠીયાવાડ.

અખાત—કચ્છ અને અંભાતનો. **સમુદ્ર**—અરબી.

બંદરો—નવાનગર, પોરબંદર, માંગરોળ, વેરાવળ, દીવ,
જાફરાબાદ, મહુવા, ઘોઘા, ભાવનગર, ઘોલેરા, અંભાત,
ભરચ, સુરત, વલસાડ, ને દમણ,

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—દારકાં, ડાકોર, અંબાજી, બહુચરાજી,
શામળાજી, સિદ્ધપુર, ચાણોદ, શુકલતીર્થ, પ્રભાસપાટણ, વડ-
તાલ, કાળકા, પાલીતાણા. ને જિદવાડા પારસીનું.

પેદાશ—અનાજ, રૂ, તંબાકુ, ગળી, કસુંબી, મેવો,
મહુડાં, વીંગેરે—

અંગ્રેજી મુલક (જલ્લા)

ભાગ.

મુખ્ય શહેર.

- ૧ સુરત જલ્લો. સુરત, ને રાંદેર.
 ૨ ભરચ જલ્લો. ભરચ, જંબુસર.
 ૩ ખેડા જલ્લો. ખેડા, નડીયાદ.
 ૪ પંચમહાલ. ગોધરા, દાહોદ.
 ૫ અમદાવાદ જલ્લો. ... અમદાવાદ, વિરમગામ.

દેશીરાજ્યો.

- ૬ ગાયકવાડનો મુલક. વડોદરા, ડભોઈ, પાટણ.
 ૭ ખંભાત સંસ્થાન. ખંભાત,
 ૮ કાઠીયાવાડ એજન્સી. રાજકોટ, નવાનગર, ભા-
 વનગર, ધાંગદ્રા, જુનાગઢ.
 ૯ પાલણપુર એજન્સી. પાલણપુર, ડીસા, રાધનપુર,
 ૧૦ મહિકાંઠા એજન્સી. ... સાદ્રા, ને ઇંડર.
 ૧૧ રેવાકાંઠા એજન્સી.... નાંદોદ, પારીયા, લૂણાવાડા.
 ૧૨ પંચમહાલ એજન્સી. નારકોટ.
 ૧૩ સુરત એજન્સી ... વાંસદા ધર્મપુર, સચીન.

શહેરો વિશે હકીકત.

અમદાવાદ—એ ગુજરાતની રાજધાનીનું શહેર. સાબરમતીના કાંઠાપર છે. એમાં રેશમી તથા કસબી કાપડ બને છે તથા વરાળચંત્રથી કાપડ વણવાનાં કારખાનાં છે.

સુરત—તાપીના કાંઠા ઉપર અસલ નામીયું બંદર હતું. ને અંગ્રેજોએ પહેલાં ત્યાં કોઠી કરી હતી.

ભરચ—નર્મદાના કાંઠા ઉપર જુનું શહેર છે.

વડોદ્રા—એ વિશ્વામિત્રીના કાંઠાપર ગાયકવાડની રાજધાનીનું શહેર છે.

પાટણ—સરસ્વતીના કાંઠા પર આગળ રાજપૂત રાજ્યની રાજધાની હતી. તે હાલ ગાયકવાડના તાબામાં છે. ત્યાંની સૂડીયોને માટીનાં વાસણુ વખણાય છે.

નડીયાદ—ખેડા જીલ્લામાં પહેલા નંબરનું વેપારનું મથક છે. ત્યાંથી તંબાકુ ઘણી ચડે છે.

રાંદેર—તાપીના કાંઠા પર મોટો કસ્બો છે.

કપડવાણજ—એ ખેડા જીલ્લાની ઉત્તરે છે એમાં કાચ ને સાબુ બનાવવાનાં કારખાનાં છે.

ગોધરા—એ પંચમહાલનું મોટું શહેર છે. ત્યાંથી વસાણાં તથા ઈમારતી લાકડાં વીગેરે માત્ર દેશાવર જાય છે.

ખંભાત—એ ગાહી નદીના મુખ આગળ જુનું શહેર છે. તેમાં નવાબ રહે છે.

૪ મહારાષ્ટ્ર.

સંહ્યાદ્રિ પર્વત વચ્ચે આવવાથી દક્ષિણ અને ડેકાણુ એવા બે ભાગ એના થાય છે.

અ દક્ષિણ.

સીમા—ઉત્તરે-સાતપૂડા; પૂર્વે-મધ્યપ્રાંતો ને નિજમનું રાજ્ય; દક્ષિણે દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર; પશ્ચિમે સંહ્યાદ્રિ પર્વતને ગૂજરાતનો ભાગ.

પર્વત—સંહ્યાદ્રી, ને સાતપૂડા.

નદીઓ—તાપી, ગોદાવરી, ભીમા, કૃષ્ણા, સીના, નીરા, મુળામુઠા, ગીરણા, પાંજરા ને વારણા.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—નાશિક ત્રંબક, ને પંઢપુર.

હુવા ખાવાની જગાઓ—મહાબલેશ્વર, માથેરાન, ને ખંડાલા.

અંગ્રેજી મુલક (જિલ્લા)

ભાગ.

મુખ્ય શહેર.

૧ ખાનદેશ જિલ્લો. ...

કુળિઆ, માલેગામ,
નંદુબાર.

૨ નાશિક જિલ્લો. ...

નાશિક, ત્રંબક.

૩ અહમદનગર જિલ્લો. ...

અહમદનગર.

૪ પુણા જિલ્લો. ...

પુણા.

૫ સતારા જિલ્લો. ...

સતારા.

૬ સોલાપુર જિલ્લો. ...

સોલાપુર, પંઢરપુર.

૭ ખાનદેશ એજન્સી. ...

ડાંગ, સલગણુ, ને મે-
વાસી પ્રગણાં, એવા
ત્રણ ભાગ છે.

૮ પેંઠ સંસ્થાન. ...

પેંઠ.

૯ અકલકોટ સંસ્થાન. ...

અકલકોટ.

૧૦ સતારા જાગીર.

ભોર, ફલટન, ચૌદનેજત.

દેશી રાજ્ય.

શહેરો વિશે લુકીકત.

કુળિઆ—પાંજરા નદી ઉપર ખાનદેશનું મુખ્ય શહેર છે.

માલેગામ—ઝીરણા નદી ઉપર છે.

નાશિક ને ત્રંબક—ગોદાવરીના કાંઠા પર જનતાનાં ઠેકાણાં છે.

અહમદનગર—સીના નદી ઉપર કિલ્લો છે. આગળ
મુસલમાની રાજ્યની રાજધાની હતું.પુણા—મુળામુઠા નદી ઉપર પેશ્વાની રાજધાનીનું શહેર
હાલ મુંબાઈનો ગવર્નર એમાંમાં એ શહેરમાં રહે છે. તથા
કાગળ બનાવવાનું કારખાનું ચાલે છે.

સતારા—એ શહેરમાં પહેલાં શિવાજીના વંશજો રાજ કરતા હતા.

સોલાપુર—દેવનાયાદ સાથેના વેપારનું મથક છે.

પંઠરપુર—ભીમા નદી ઉપર, તેમાં વિક્રમનાથજીનું દેરું છે. ત્યાં જત્રા બરાય છે.

નિકાશ—અનાજ, રૂ, શણ, શેરડી, તંબાકુ. ઇમારતી લાકડાં, મધ, મહુડાં, લાખ, ને સુરોખાર,

વ કોકણ.

સીમા—જિતરે ગુજરાત; પૂર્વે સંહ્યાદ્રી પર્વત; દક્ષિણે ગોવાનું રાજ્ય; પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર.

પર્વત—સંહ્યાદ્રી. મુસદ્ર—અરબી.

બંદર—મુંબાઈ, રતનાગીરી. બેટ—સાષ્ટી, મુંબાઈ, ધારાપુરી, ને વસઈ.

દેશીરોજ્ય. ગાંધીજી મુલક (જિલ્લા)	ભાગ	મુખ્ય શહેર.
	૧ થાણુ જિલ્લો. ...	થાણુ. વાંઢરા, કલ્યાણ.
	મુંબાઈ બેટ (જિલ્લો છે)	મુંબાઈ.
	૨ કોલાયા જિલ્લો. ...	અલીબાગ.
	૩ રતનાગીરી જિલ્લો. ...	રતનાગીરી.
	૪ જવાર સંસ્થાન ...	જવાર.
દેશીરોજ્ય. ગાંધીજી મુલક (જિલ્લા)	૫ જંજીરા સંસ્થાન. ...	જંજીરા. ને જંજીરાબાદ (કાઠિયાવાડમાં)
	૬ સાવંતવાડી સંસ્થાન.	સાવંતવાડી.

શહેરો વિશે લુકીકત.

થાણુ—એ શહેર સાષ્ટી બેટમાં છે.

કલ્યાણ—એ શહેર આગળ મુંબાઈથી જનારી રેલવેના એ ફાંટા પરી એક નાશીક થઈ અલાહાબાદ ને કલકતા ભણી જાય છે. તે બીજે પુના તથા સોલાપુર થઈને મદ્રાસ જાય છે.

મુંબાઈ—એ આ ઇલાકાની રાજધાનીનું શહેર છે તેમાં ગવર્નર રહે છે. એ બેટને જુદો જુદો ગણે છે.

એ સિવાય—સાવંતવાડી એ મરેઠાનું, અને જંજીરાએ હબશીનું દેશીરાજ્યમાં શહેર છે.

મુખ્ય પેદાશ—ચોખા, નાગલી, નાળીચેર, સોપારી, મીઠું અને હરડાંની છે.

૫ દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર ને ઉત્તરકાનડા.

સીમા—ઉત્તરે મહારાષ્ટ્ર, પૂર્વે નિજમનું રાજ્ય ને મદ્રાસ ઇલાકા; દક્ષિણે—મલિસુર, ને મદ્રાસ. પશ્ચિમે—ચરબી સમુદ્ર, ગોવા, ને કોકણ.

પર્વત—સંભાદ્રિ.

નદીઓ—ભીમા, કૃષ્ણા, ઘટપ્રભા, મલપ્રભા, પંચગંગા, તુંગભદ્રા, વર્ધા, ને વારણા.

બંદર—કારવાડ, કુંપટે ને હોનાવર.

અંગ્રેજી મુલક (જિલ્લા)

ભાગ.

મુખ્ય શહેર.

૧ કલાદગી જીલ્લો.

... કલાદગી, બાલકોટ, વિભાપુર

૨ બેલગામ જીલ્લો.

... બેલગામ.

૩ ધારવાડ જીલ્લો.

... ધારવાડ ને હુબળી.

૪ ઉત્તરકાનડા જીલ્લો.

... કારવાડ, કુંપટે ને હોનાવર.

૫ કોલાપુર સંસ્થાન. ... કોલાપુર.

૬ સાવનુર સંસ્થાન. ... સાવનુર.

૭ દક્ષિણ મરેઠા જાગીર. સાંગલી, મીરજ, જમ-
ખંડી, કુરંદવાડ, મુંધોળ,
ને રામદુર્ગ.

શહેરો વિશે લુકીકત.

ખાલકોટ—વેપારનું મથક છે.

વિજયપુર—આગળ મુસલમાની રાજની રાજધાનીનું
શહેર હતું.

હુંબળી—સુતરાણી ને જીનના કાપડને માટે પ્રખ્યાત છે.

કોરવાડ—એ આ ઈલાકામાં ત્રીજા નંબરનું મોટું બંદર છે.

કોલાપુર—એમાં શિવાજીના વંશની શાખાનું રાજ્ય છે,

મીરજ—સારંગી અને તંબુરા સારા બને છે.

મંગળવાડા—એ પંદપુર પાસે ભીમા નદીના કાંઠા પર
સાંગલી સંસ્થાનનું શહેર છે.

શિરહતી—એ તુંગભદ્રાને કાંઠે સાંગલી સંસ્થાનનું બીજું
શહેર છે.

પેદાશ—અનાજ, રૂ, ઇમારતી લાકડાં અને ધાતુનો સામાન.

ભાગ ૩ ને.

ગૂજરાતનું વિશેષ વર્ણન.

૧ સુરત જીલ્લો.

આ જીલ્લો ગૂજરાતની છેક દક્ષિણે કીમ અને દમણગંગા
નદીઓની વચ્ચે આવેલો છે.

પર્વત—પારનેસ ને કુંગરી.

નદીઓ—૧ તાપી, ૨ કીમ, ૩ મીઢોળા, ૪ પૂર્ણા,
૫ અંબિકા, ૬ પાર, ૭ કોલક ને ૮ દમણગંગા,
તાલુકા. મોટાં ગામ.

- ૧ પારડી. ... પારડી, બગવાડા, કુંતા ને બિદવાડા,
- ૨ વલસાડ. ... વલસાડ, છરવાડા, બદેલી, માલવેણુ. ઈ.
- ૩ ચીકલી. ... ચીકલી, દેગામ, ખેરગામ, ઈ.
- ૪ જલાલપોર.... જલાલપોર, અધામા, અમલસાડ. ઈ.
- ૫ બારડોલી. ... બારડોલી, કડોદ, સરભોણુ, વાલોડ, મોતા ઇ.
- ૬ માંડવી. ... માંડવી, બહુધાન, તડકેશ્વર. ઈ.
- ૭ ચોર્યાશી. ... સુરત, રાંદેર, કતારગામ, બાઠાં, ઇ.
- ૮ ઓરપાડ. ... ઓરપાડ, કુડસદ, ભગવાદાંડી, અડાજણુ. ઇ.

૨ ભરૂચ જીલ્લો.

આ જીલ્લો મહી અને કીમ નદીઓની વચ્ચે આવેલો છે.
ઓના—પૂર્વ ભાગને કાનમ ને પશ્ચિમ ભાગને બારાં કહે
છે. કાનમમાં ૩ સાઈ થાય છે.

નદીઓ—મહી, ઢાઢર, નર્મદા, ને કીમ..

જનાનું ઠેકાણું—શુક્લતીર્થ.

તાલુકા. મોટાં ગામ.

- ૧ અંકલેશ્વર.... અંકલેશ્વર, હાંસોટ, દીવા, ઇલાવ, કતપુર, ઈ.
- ૨ ભરૂચ. ... ભરૂચ, શુક્લતીર્થ, ઝાડેશ્વર, નિકારા, જણોર,
ટંકારીયા, પારખેત, ને અમલેશ્વર.
- ૩ વાગરા.... વાગરા, દેહેજ, ગંધાર, વિલાયત ઇ.
- ૪ આમોદ.... આમોદ, કેરવાડા, માતર, સરભોણુ, ઇખિર ઇ.

૫ જાંબુસર.....જાંબુસર, ટંકારીઆ, ગજેરા, કાવી,
સારોદ. વેડચ, ને દેગામ.

૩ ખેડા જીલ્લો.

આ જીલ્લો મહી નદી અને અમદાવાદ જીલ્લાની વચ્ચે
આવેલો છે એના કેટલાક ભાગને ચરોતર કહે છે. તેમાં
તંબાકુ સારો થાય છે.

નદીઓ—મહી, વાત્રક, શેદી, મેધો, મહોર, ને ખારી.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—ડાકોર, ને વડતાલ.

તાલુકા

મોટાંગામ

૧ કપડવણજ.....કપડવણજ, કઠલાલ, આંત્રોલી, તોરણ,
છીંપડી, ને લસુંદ્રા.

૨ ઠાસરા. ... ઠાસરા, ડાકોર, જનોડ, પડાળ, ને કાલસર.

૩ નડીઆદ... નડીઆદ, મહુધા, અલીણા, ચુણેલ, ઉતરસંડા,
ચકલાશી, ડભાણ, નરસંડા ને વડતાલ.

૪ મેહેમદાવાદ...મેહેમદાવાદ, ખેડા, સિદુન, મહીજ, કનીજ, ઈ.

૫ માતર. ... માતર, રકુ, લીંખાશી. ને ત્રાજ.

૬ આણંદ... આણંદ, ઉમરેઠ, નાપાડ, કરમસદ, ઓડ, સારસા,
સામરખા, ખોરીઆવી, વાસદ, થામણા.

૭ ખોરસદ...ખોરસદ, આંકલાવ, ભેટાશી, વીરસદ, દેવાણુ, ઈ.

વિશેષ હકાકત—લસુંદ્રામાં જિનાપાણીના કુંડ છે ને ક-
પડવણજમાં કાચને સાબુ બને છે.

૪ પંચમહાલ.

આ જીલ્લો રેવાકાંઠા એજન્સીમાં ખારીયાની પૂર્વે તથા

પશ્ચિમે આવેલો છે. ત્યાંના કલેક્ટરને ગવર્નરનો એન્ટ્રે કહે છે.

નદી—મહી. પર્વત—પાવાગઢ (એમાં કાલીકાનું દેરું છે.)

તાલુકા

મુખ્યગામ

૧ ગોધરા. ગોધરા ને શહેરા.

૨ કાલોલ. કાલોલ, હાલોલ, વેજલપુર,

૩ દાહોદ. દાહોદ ને ઝાલોદ.

વિશેષ હકીકત—આ જિલ્લો આગળ સિંધીઆના તા-
બામાં હતો તે વખત ગોધરા, હાલોલ, કાલોલ, દાહોદ, ને
ઝાલોદ એ પાંચ પ્રગણાં હતાં તેથી તેને પંચમહાલ કહેછે.
ગોધરા પાસે બિના પાણીના કુંડછે.

૫ અમદાવાદ જિલ્લો.

આ જિલ્લો વિસ્તારમાં ઘણો મોટો અને તાલુકા એક
જથે નથી.

નદીઓ—સાબરમતી, હાથમતી, વાત્રક મેશ્વો, માણુમ
ખારી, બાદર, રહોર, ગોમા, નીલકા, ને બિતાવળી.

તળાવ—નળ સરોવર ખારંછે. મુનસર ને ગંગાસર (વિર-
મગામમાં) મલાવ (ધોળકામાં) કાકરીજી, ચડોલા, ને મલેક-
સાખાનું (અમદાવાદ પાસે).

તાલુકા.

મોટાં ગામ.

૧ પ્રાંતીજ... પ્રાંતીજ, મોડાસા, હરસોલ, ઓરણુ ધ.

૧ વિરમગામ...વિરમગામ, પાટડી. માંડલ, દેવોજ, ઓગાણુ.

૩ ધોલકા.... ધોલકા, ખાવળા, કોઠ, ગાંગડ, ચલોડા ઈ.

૪ દસકોઈ ...અમદાવાદ, ઊંવારસદ, નરોડા, કુહા, વટવા,ઈ.

૫ ધધુકા, ... ધધુકા, ધોલેરા, બરવાળા, રાણપુર, ઈ.

૬ સાણંદ, ... સાણંદ, સરખેજ, કાસંદ્રા, વીસલપુર, ઈ.

૭ ધોધા..... ધોધા, વાલુકડ, કમખેજ. ઈ.

વિશેષ હુકીકત—પાટડી પાસે વરામડું મીઠું થાય છે.
ઘોઠા ને ભીમનાથમાં જત્રા ભરાય છે.

૬ કાઠિયાવાડ એજન્સી.

એ ગૂજરાતના પશ્ચિમ ભાગમાં છે એને સોરઠ પણ કહે છે.

પર્વત—ચોટીલા, વાલાકગીર, શેત્રુંજી, ગીર, ગિરનાર, ને બરડો.

નદીઓ—ભાદર, શેત્રુંજી, મચ્છુ, ઓઝાત, આજી ને
ફલકુ વિગેરે.

બંદર—ભાવનગર, મહુવા, જાફરાબાદ, દીવ, વેરાવળ,
માંગરોળ, નવીબંદર, પોરબંદર, દ્વારકાં, નવાનગર, ને જોડીઆ.

અધિકારી—પોલિટિકલ એજન્ટ—રાજકોટમાં રહે છે.

જત્રાનાં ઠેકાણાં—દ્વારકાં, સોમનાથ, ગિરનાર, પાલી-
તાણા, ને ગઢડા.

ભાગ. આ. પોલિટિકલની કચેરી. પહેલાવર્ગનું રાજ્ય.

૧ ઝાલાવાડ (ઉત્તરમાં) વઢવાણ. ધાંગદ્રુ.

૨ ગોહીલવાડ (પૂર્વમાં) સોનગઢ. ભાવનગર.

૩ સોરઠ (દક્ષિણમાં) માણેકવાડા. જુનાગઢ.

૪ હાલાર (પશ્ચિમમાં) રાજકોટ. નવાનગર.

ઉપરના ચાર પ્રાંત નીચેનાં દસ પ્રગણાંમાંથી કરેલા છે.

પ્રગણાં.

૧ ઝાલાવાડ—એમાં ધાંગદ્રુ, લીંબડી, વઢવાણ, વાંકાનેર,

લખતર, સાયલા, ચૂડા, ને બળાણાં.

૨ ગોહિલવાડ—એમાં બાવનગર, પાલીતાણા, વાલી ને વગાછે.

૩ ઊંડસરવૈયાવાડ—એમાં દાદા, ગણધોલ ને ચોકછે.

૪ બાબરીઆવાડ—એમાં બકરાબાદ ને ડેડાણછે.

૫ કાઠીઆવાડ—એમાં અમરેલી (ગાયકવાડી) જેતપુર, બગસરા, ને જસદણછે.

૬ સોરઠ—એમાં જુનાગઢ, કોડીનાર (ગાયકવાડી) બાટવા, ને અમરાપુરછે.

૭ બર્ડો—એમાં પોરબંદર.

૮ હાલાર—એમાં નવાનગર, ગોહલ, રાજકોટ, દ્રોણ ને દ્રાહાછે.

૯ મચ્છુકાંઠો—એમાં મોરબી ને માળીયાછે.

૧૦ એખામંડળ—એમાં દ્વારીકાં, કચ્છીગઢ, આરંભડું, ને મઢી ગામછે.

૭ પાલણપુરએજન્સી (ગુજરાતની ઊત્તરમાંછે.)

નદીઓ—બનાસ, સરસ્વતી, ને નીમરાખી.

પર્વત—શિરોધનો કુંગર.

અધિકારી—પો. સુ. ટેન્ડેન્ટ. પાલણપુરમાં રહેછે.

સંસ્થાનાં.

મુસલમાની— ૧ પાલણપુર, ૨ રાધનપુર, ૩ વારાધ, ૪ તેરવાડા.

રજપૂતનાં— ૫ થરાદ ને મોરવાડા, ૬ વાવ, ૭ સૂઈગામ, ૮ દેવદર, ૯ ચારચટ ને સાંતલપૂર.

કોળીનાં— ૧૦ બાબર, ૧૧ કાંકજ.

વિશેષ હકીકત—પાટણપુર પાસે ડીસામાં અંગ્રેજ લ-
શ્કરની છાવણી છે.

૮ મહીકાંડા એજન્સી.

એ એજન્સી ગુજરાતના ઈશાન ખૂણામાં છે તે તેનાં
ગામ અમદાવાદને ખેડાજીલ્લા સાથે શેળભેળ છે.

પર્વત—આરાશુરનો તે ઉપર અંગ્રાજીનું દેરું છે.

નદીઓ—સાબરમતી, વાત્રક, હાથમતી, ખારી મેશ્વો,
તે માળુમ.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—અંગ્રાજી, સામળાજી, તે ખેડબ્રહ્મા.
પ્રગણાં સંસ્થાન.

૧ નાનીમારવાડ...ઈડર, દાંતા, તે માલપૂર.

૨ રેવર... ... મોહનપુર, રણાસળ.

૩ સાબરકાંઠો ...માણસા, પેથાપૂર વરસોડા, તે ધલોલ.

૪ વાત્રકકાંઠો. ...આમલીઆરા, ઘોડાસર, સાઈંબા, પુ-
નાદ્રા તે ખડાલ.

૫ બાવીશી. ... વાસણા, મહીસા તે ડભોડા.

૬ કટોસણ. ... જોટાણા, કટોસણ સાંચળ તે મગુના.

વિશેષ હકીકત—ઈડરનું સંસ્થાન મુખ્ય છે એની પાસે
અહમદનગર તે દાંતામાંથી પથર નીકળે છે. અને મોહનપુર
સંસ્થાનના અડપોદરા ગામ પાસે અબરખની ખાણો છે.

૯ રેવાકાંડા એજન્સી (ગુજરાતની પૂર્વમાં છે.)

ભાગ—૧ સંખેડા મેવાસ, ૨ પાંડુ મેવાસ.

પર્વત—રાજપીંપળા એમાંથી અકીક જડે છે.

નદીઓ—મહી, નર્મદા, પુનેમ, ગોમા, ઢાઢર, તે વિશ્વામિત્રી.

અધિકારી—પો. ડી. એજન્ટ. વડોદરામાં રહેછે.

મોટાં સંસ્થાન.

૧ રાજપીંપળા (નાંદોદ) ૨ છોટાગિદેપુર, ૩ બારીઆ
૪ લુણાવાડા, ૫ સુંથ, ૬ વાડાસીનોર, એમાં મુસલ-
માની રાજછે.

નાનાંસંસ્થાન—કડાણા, સંજેલી, ભાદરવા, ને ઊમેટા.

નિકાશ—ઈમારતી લાકડું ને કરીયાણું વીગેરે.

૧૦ પંચમહાલ એજન્સી.

એ એજન્સી પાવાગઢની પાસે આવેલીછે. એમાં કોળીનાં
ધણાં નાનાં નાનાં સંસ્થાનછે. તેમાં મુખ્ય નારકોટછે.

એ સંસ્થાનો ઉપર પંચમહાલનો કલેક્ટર અંગ્રેજસરકાર
તરફથી વહીવટ કરેછે તે વખતે તે ગવર્નરનો એજન્ટ કહેવાયછે.

૧૧ સુરત એજન્સી.

એ એજન્સી ગુજરાતની દક્ષિણેછે તેના ઉપર સુરતનો
કલેક્ટર દેખ રેખ રાખેછે.

નદીઓ—કાવેરી, અંબીકા, દમણ ગંગા વીગેરે.

જાત્રાનું ઠેકાણું—(વાંસદાસંસ્થાનમાં) દેવકીજિનાઇ. એમાં
ઉના પાણીના કુંડછે.

સંસ્થાનો—૧ વાંસદા. ૨ ધર્મપુર, (રામનગર) ૩ સચીન.

ટીકા—સચીન સંસ્થાનનાં ગામ ચોર્યાશી તાલુકા-
માં વેરાતાંછે.

નિકાશ—ઈમારતી લાકડું ને શીશમ.

૧૨ ખંભાત સંસ્થાન

એ સંસ્થાન મહી નદીના મુખ આગળ છે.

મુખ્ય શહેર—ખંભાત—મહીના મુખ આળ ધણુ જીનું શહેર છે તેમાં નવાખ રાજ કરે છે, ને ખેડાનો કલેક્ટર દેખરેખ રાખે છે તથા ખેરસદનો મામલતદાર ખંડ-ણી વસુલ કરે છે.

૧૩. ગાયકવાડનો મૂલક.

એ રાજ્ય એક જથે નથી પણ ગૂજરાતના ધણા ભાગમાં છુટું છુટું છે. તેના મુખ્ય ચાર જથા થઈ શકે છે.

૧ ઉત્તર તરફનો ભાગ, એમાં પાટણ, સિધ્ધપુર ખે-રાણ, ધડનગર, વિશનગર, મેસાણા, વિન્નપુર, કડી વિગેરે શહેરો છે.

૨ પશ્ચિમ ભાગ, દારકાં (ઓખા મંડળ) અમરેલી. ધારી કાડીનાર, દામનગર વીગેરે મહાલો છે.

૩ મધ્ય ભાગ—વડોદરા, પાદરા, ડભોઈ, સીનોર, સોજીત્રા, પેટલાદ, વસો વીગેરે શહેર છે.

૪ દક્ષિણ ભાગ— નવસારી, ગણદેવી, બજેશ્વર, વીગેરે પ્રગણાં છે.

મુખ્ય શહેર. વડોદરા. એ ગાયકવાડ સરકારની રાજધાનીનું શહેર વિશ્વામિત્રી નદીના કાંઠા પર છે તેમાં અંગ્રેજ લશ્કરને રેસીડેન્ટ રહે છે. તે મુંબાઈ ઈલાકાનું મોટામાં મોટું દેશીરાજ્ય છે અને તેમાં કેલવણી ખાતું પણ છે.

ટીકા- ગાયકવાડનો કેટલોક ભાગ ખાનદેશ જીલ્લાને લગતો છે. તેમાં મુખ્ય વજપુર છે.

ગૂજરાતનો ઇતિહાસ.

આપણે ગૂજરાતના વતની છીએ, ગૂજરાતમાં હાલ અંગ્રેજ સરકારનું રાજ્ય મુખ્ય છે; અંગ્રેજ પહેલાં મરેઠાનું અને તેમની પહેલાં મુસલમાનોનું મુખ્ય રાજ્ય હતું; અને મુસલમાન પહેલાં રજપૂત રાજાઓ રાજ કરતા હતા તેમાં જલદવકુળના રજપૂત રાજાએ દ્વારકામાં સૌથી પહેલાં રાજ કરેલું જાણવામાં આવ્યું છે.

વલ્લભીપુર—એ શહેર ભાવનગરની ઉત્તરે વળા ગામની પાસે હતું. તે કાણે ને ક્યારે વસાવ્યું. તથા ક્યારે અને કી રીતે નાશ પામ્યું તે બરાબર જાણવામાં આવ્યું નથી. પણ ઈ. સ. ૧૪૪૫-૩૪૪ સુધીના જે લેખો મળ્યા છે તે ઉપરથી માલમ પડે છે કે વલ્લભીપુરમાં પહેલાં મોટા રજપૂત રાજ્યની રાજધાની હતી. તેની બાદીએ ૧૮ રાજા થયા; તેમાંના છેલ્લા પાંચ રાજાનાં નામ શિલાદિત્ય હતાં છેલ્લા શિલાદિત્ય વેદ ધર્મી અને શીવ માર્ગી હતો. વલ્લભીપુરનો નાશ થયા પછી આવડા રજપૂતોનું રાજ થયું હતું.

પંચાસર—કચ્છના રણ પાસે ઝીંજુવાડાની ઉત્તરે એ શહેર હતું તેમાં છેલ્લા રાજા જ્યોતિષ્વર આવડો ઈ. સ. ૬૯૬ માં રાજ કરતો હતો એના વખતમાં દેશ આખાદ ને લોક સુખી હતા. એનો રાજ કવિ શંકર કનોજ દેશમાં કલ્યાણી શહેરના ભૂવડ રાજાના દરબારમાં ગયો, અને ત્યાં જ્યોતિષ્વર તથા ગૂજરાતનાં ઘણાં વખાણ કર્યા. તેથી મોડ પામી ભૂવડે પોતાના સેનાપતિ **મીર** ને લસ્કર આપી ગૂજરાત જ

તવા મોકલ્યો. ગૂર્જર સેનાપતિ સુરપાળે મીરને હરાવી પાછો કાઢ્યો. ત્યારે ભૂવડ પડે આવ્યો અને પંચાસરને ઘેરી લીધું. એ ઘેરો પર દિવસ ચાલ્યો તેમાં ભારે લઢાઈઓ થઈ ને બંને તરફના હજારો લઢવાઈઓ મરાયા છેવટ ન્યશિખરનાં મામાણસ ખૂટવાથી તે મરાયો ને પંચાસર ભૂવડને હાથ ગયું. સોરઠ, કચ્છ, વિગેરેના મંડળીક રાજાઓને તામે કરી ગૂજરાતનો ચલિવટ ચલાવવા એક પ્રધાન મૂકી ભૂવડ સ્વદેશ ગયો.

વનરાજ્યાવડો—૭૪૬-૮૦૬. ન્યશિખરે મરતા પહેલાં પોતાની બે જીવવાળી રાણી રૂપસુંદરીને તેના ભાઈ સુરપાળ સાથે વનમાં મોકલાવી દીધી હતી. વનમાં તેની ચાકરી એક બીલડીએ કરી. અહીં રૂપસુંદરીને વૈશાખી પુનેમે કુંવર આવત્યો. એ કુંવર વનમાં જન્મ્યો માટે તેનું નામ **વનરાજ** પાડ્યું. વનરાજ છમાસતો થયો તેવામાં **શીલગુણસુરી** નામે ગોરજી ત્યાં થઈ જતો હતો. તેણે મહારાજ ન્યશિખરનાં રાણી અને કુંવરને ઓળખ્યાં, તેથી તેમને પોતાને અપાસરે લઈજઈ રાખ્યાં. અહીં વનરાજ મોટો થયો.

વનરાજ મોટી ઉમરનો થયો એટલે પોતાના મામા સુરપાળ સાથે જંગલ અને ડુંગરોમાં ગયો. અને લઢાઈના કામમાં હોશિયાર થવાથી ભૂવડનાં માણસને હેરાન કરવા લાગ્યો. પછી તેનો મામા મરણ પામ્યા છતાં હિંમત નહારતાં વનરાજે નવા મિત્રો વધારી રાજ્ય પદ ધારણ કર્યું. પણ ભૂવડનું જોર વધારે હોવાથી કેટલોક વખત સુધી તે ફક્ત નામનો મહારાજ રહ્યો.

ભૂવડે ગૂજરાતની ઉપજ પોતાની દીકરી **મીનજદેવી**

ને આપી હતી. તેથી એ બાદનાં માણસ ખંડણીમાં ધણુ પૈસા અને ઘોડા વગેરે પોતાને દેશ લઈ જતા હતા. તેમને વનરાજે લૂટી લીધાં. ને તે પૈસાથી સરસ્વતીને તીરે પાટણ શહેર વસાવી ત્યાં પોતાની રાજધાની કરી ઈ. સ. ૭૪૬

અણહિલ નામે બરવાડે વનરાજને જંગલમાં. સંતાવાની જગાને છાના રસ્તા બતાવી સાથ કરી હતી. માટે તેનું નામ રાખવા પોતાની રાજધાનીનું નામ અણહિલવાડ પાડ્યું.

શ્રીદેવી નામે વાણીયણે તેની પરોણા ચાકરી કરી હતી. માટે વનરાજે ગાદીપર બેસતી વખતે તેને હાથે તીલક કરાવ્યું. ચાંપાનામે વાણીયાએ પૈસા વગેરેની મદદ આપી હતી માટે તેને પ્રધાન બનાવ્યો. એ ચાંપાએ ચાંપાનેર વસાવ્યું હતું. વનરાજ ૧૧૦ વર્ષની લાંબી ઊંમરે પાટણ વસાવ્યા પછી ૬૦ વર્ષ રાજ કરી મરણ પામ્યો. ને પાટણની ગાદીપર તેના વંશજેએ રાજ કર્યું.

ચાવડા વંશની વંશાવળી. ૭૪૬-૯૪૨-૧૯૬

૧ વનરાજ.	૭૪૬	૮૦૬	૬૦
૨ યોગરાજ.	૮૦૬	૮૪૨	૩૬
૩ ક્ષેમરાજ.	૮૪૨	૮૬૬	૨૪
૪ ભૂવંડ.	૮૬૬	૮૯૫	૨૯
૫ વિરસિંહ.	૮૯૫	૯૨૦	૨૫
૬ રત્નાદિલ.	૯૨૦	૯૩૫	૧૫
૭ સામતસિંહ.	૯૩૫	૯૪૨	૭

યોગરાજ—૮૦૬-૮૪૨. એ એના બાપ વનરાજના જેવો પરાક્રમી હતો તેણે રાજમાં તથા ઊપજમાં વધારો કર્યો. તે

લઢાઇમાં શરોને ચતુર હતો અને તીર માખવાનું કામ સાફ જાણતો હતો. વળી એણે એક પુસ્તક રચ્યું હતું એટલો જાણેલો હતો. એના વખતમાં એના દીકરા ક્ષેમરાજે કોઈ પરદેશી વહાણ લૂટ્યાં હતાં માટે તેને ઠપકો આપ્યો હતો.

ક્ષેમરાજ—૮૪૨-૮૬૬. એણે રાજનો વિસ્તાર વધારીને દેશ આઘાદ કર્યો. તેના પછી તેનો દીકરો ગાદીએ બેઠો.

ભૂવડ (પીથુ) ૮૬૬-૮૯૫. એના પછી તેનો દિકરો ગાદીએ બેઠો.

વિરસિંહ ૮૯૫-૯૨૦. એના અને એના આપના વખતમાં કંઈ જાણવા લાયક બનાવ બન્યા નથી.

રત્નાદિત્ય—૯૨૦-૯૩૫. એ વિરસિંહનો દીકરો થાય તે સાચો, શરો, ને પ્રમાણિક હતો. એણે ચોર અને લૂચ્યાં માણસને દેશમાંથી કાઢી મૂક્યાં. ને તેથી રૈયત સુખી થઈ તેના પછી તેનો દીકરો ગાદીએ બેઠો.

સામતસિંહ—૯૩૫-૯૪૨. એ ચાવડાવંશનો છંદોરાજ નબળો અને દુર્ગુણી હતો. પંચાસર જીતનાર કનોજદેશના કલ્યાણીનગરના ભૂવડરાજના વંશમાં ચોથી પેઢીએ ભુવનાદિત્ય રાજ થયો એ ભુવનાદિત્યનો રાજ નામે કુંવર સામતસિંહની બેન લીલાદેવી વેરે પરણ્યો હતો. તેને મુળરાજ નામે કુંવર થયો. એ મુળરાજને એક વખત સામતસિંહે દારના ઘેનમાં ગાદીએ બેસાડ્યો. પણ પાછળથી ના કમલ કરવાથી મુળરાજે બંડ કરી પોતાના મામાને મારી નાંખ્યો. ઇ. સ. ૯૪૨. અને મોશાળાઆંમાંથી કોઈ ગાદીનો દાવો કરવા ન પામે માટે તે સર્વના પ્રાણ લીધા. તેથી ચાવડા રજપૂ-

તેના સ્થામાંથી ગૂજરાતપ્રાંત ગયો. અને સોળકીવંશના રાજા ગૂજરાતમાં રાજ કરવા લાગ્યા.

સોળકીવંશ. ૯૪૨-૧૨૪૪-૩૦૨

૧ મૂળરાજ.	૯૪૨	૯૯૭	૫૫
૨ ચામુડ.	૯૯૭	૧૦૧૦	૧૩
૩ વલ્લભસેન.	૧૦૧૦	૧૦૧૦	•
૪ દુલ્લભસેન.	૧૦૧૦	૧૦૨૨	૧૨
૫ ભીમદેવ. (પહેલો)	૧૦૨૨	૧૦૭૨	૫૦
૬ કરણ.	૧૦૭૨	૧૦૯૪	૨૨
૭ સિદ્ધરાજ.	૧૦૯૪	૧૧૪૩	૪૯
૮ કુમારપાળ.	૧૧૪૩	૧૧૭૪	૩૧
૯ અન્નેપાળ.	૧૧૭૪	૧૧૭૭	૩
૧૦ બાળમુળરાજ(બીજો) ૧૧૭૭		૧૧૭૯	૨
૧૧ ભીમદેવભોજા(બીજો) ૧૧૭૯		૧૨૪૨	૬૩
૧૨ ત્રીભોવનપાળ.	૧૨૪૨	૧૨૪૪	૨

મૂળરાજ—૯૪૨-૯૯૭. તેનો જન્મ થતી વખતે તેની મા લીલાદેવી મરણ પામી હતી. તેથી પેટ ચીરીને તેને જીવતો કાઢી લીધો હતો. એનો જન્મ મૂળ નક્ષત્રમાં થયો હતો તેથી તેનું નામ મૂળરાજ પાડ્યું.

મૂળરાજ ગાદીએ બેઠો તેવારે ઉત્તરમાંથી અજમેરનો રાજા અને દક્ષિણમાંથી તૈલંગણના રાજાનો સેનાપતિ આર્ષ એ બંને તેના ઉપર ચઢી આવ્યા. મૂળરાજે અજમેરના રાજાને પૈશા આપી પાછો કાઢ્યો. ને આર્ષને લઢાઈમાં હરાવ્યો. પછી ખંડીઆ રાજાએને વશ કરવામાં રોકાયો.

સોરઠનો રાજા ગૃહરીપુ મૂળરાજનો હુકમ નહિ માનતાં પ્રભાસ પાટણમાં સોમનાથની જત્રા કરવા જનારને લૂટવા લાગ્યો. તેથી મૂળરાજે તેના ઉપર ચઢાઈ કરી, કચ્છનો રાજા લાખો અને ઘીજન કેટલાક મિત્ર અને ખંડીઆરાજ ગૃહરીપુને આવી મળ્યા. તેથી તેની કને જળઈ લસ્કર થયું છતાં મૂળરાજે તેમને હરાવી ગૃહરીપુ તથા લાખાને માર્યા. તેથી સોરઠ તથા કચ્છ વગેરે દેશો મૂળરાજની સત્તા જમી.

મહી અને નર્મદાની વચ્ચે આવેલા લાટ દેશના રાજાએ અપમાન કરવાથી મૂળરાજે તેને જીત્યો. એ લડાઈમાં આમુંડે બહાદુરી બતાવી બાપને રાજી કર્યો. મૂળરાજનું રાજ આખુંથી નર્મદાની દક્ષિણ સુધી હતું, એણે કેટલાંક શિવાલય બંધાવ્યાં. તેમાં સિદ્ધપુરમાં રૂદ્રમાલયનું મોટું દેર બંધાવવા માંડયું તે પુર થયું નહીં. તેણે મોશાળીયાંની હસાના પાપમાંથી છૂટવાને બ્રાહ્મણોને બહુ દાન આપ્યું. તથા વિદ્વાન બ્રાહ્મણોને ઉત્તરમાંથી બોલાવી ગૂજરાતમાં વસાવ્યા. તેઓ ઉત્તરના (ઔદીચ) એ નામે હાલ ઓળખાયછે. એના પછી તેનો દીકરો ચામુંડ ગાદીએ બેઠો.

ચામુંડ—૯૯૭—૧૦૧૦. એને વલ્લભસેન, દુલ્લભસેન ને નાગરાજ એવા ત્રણ દીકરા હતા. વડા કુંવર વલ્લભસેનને રાજ સોંપી ચામુંડ કાશીએ ગયો.

વલ્લભસેન—૧૦૧૦—૧૦૧૦. એ દયાળું અને સત્યવાદી હતો. ગાદીએ બેઠા પછી થોડા માસમાં તે શીતળાના રોગે મરણ પામ્યો. તેથી ચામુંડે કાશીથી આવી દુલ્લભસેનને ગાદીપર બેસાડી પોતે સાધુ થઈ શુકલતીર્થમાં જઈ રહ્યો.

દુષ્ટભસેન—૧૦૧૦-૧૦૨૨. એણે રાજકારભાર ઠીક ચલાવ્યો. તળાવને દેહેરાં બંધાવી લોકને સુખી કર્યા. તેના પછી તેના ભાઈ નાગરાજનો કુંવર ભીમદેવ ગાદીએ બેઠો.

ભીમદેવ—૧૦૨૨-૧૦૭૨. એના વખતમાં ઈ. સ. ૧૦૨૪ માં ગીજનીના સુલતાન મહમુદે સ્વારી કરી. મહમુદ એચિતો આવ્યો. માટે તેના સામા થવાની તૈયારી ભીમદેવ કરી શક્યો નહીં આખર પ્રભાસ પાટણ આગળ મહમુદ સાથે લડતાં ભીમદેવ હાર્યો. અને કચ્છ ભણી નાશી ગયો. મહમુદે સોમનાથનું દેડું લૂટી તેમાંના શિવલીંગના કડકા કર્યા પછી ભીમદેવની પાછળ કચ્છમાં ગયો. તેથી ભીમ પોતાના કંથ કોટના કિલ્લામાંથી નાશી ગયો. તે મહમુદના ગયા પછી પાછો આવી રાજ કરવા લાગ્યો.

એણે સિંધ ઉપર ચઢાઈ કરી તે દેશ જીત્યો. અને કાશીના રાજ કરણુ જોડે દોસ્તી કરી માળવા ઉપર સ્વારી કરી. આ વખતે માળવાનો રાજ પ્રખ્યાત ભોજ તેમની સામે થયો. લઢાઈ ચાલતી હતી તેવામાં ભોજ મરણ પામ્યો. તેથી કાશીના રાજ કરણુ ધારાનગરીનો ભંડાર લૂટ્યો અને માળવાની ઉપજ ભીમદેવને સોંપી.

ભરતખંડના જે ભાગ મુસલમાનોએ જીત્યા હતા. તે પાછા લેવાને અજમેરના રાજ વિશળદેવીની સરદારી નીચે રજપૂત રાજાઓ મળ્યા. તેમાં ભીમ સામેલ ન થવાથી તેને શિક્ષા કરવાને વિશળદેવ ગૂજરાત ઉપર ચઢી આવ્યો. તેમાં ભીમદેવ હાર્યો તેથી તેણે વિશળદેવને ધણા પૈસા આપ્યા. તથા જે ઠેકાણે યુદ્ધ થયું તે જગાએ વિશળનમર વસાવા દેવાનું કમુલ કરી તેને પાછો કાઢ્યો.

ભીમદેવના વખતમાં આપુ ઉપર દેશવાકામાં, અને આ-
રાશુર ઉપર કુંભારીયામાં વિમળશા એ મોટાં ને સુંદર
દેરાં બંધાવ્યાં છે.

ભીમદેવને ક્ષેમરાજ, કરણ ને મૂળરાજ એવા ત્રણ દી-
કરા હતા. તેણે ધડપણનો વખત ઇશ્વર ભક્તિમાં કાઢવા સાર
વડાકુંવર ક્ષેમરાજને રાજ આપવા માંડયું પણ ક્ષેમરાજે
તેની જોડે તીર્થમાં જઈ રહેવાની ઈચ્છા જણાવ્યાથી કર-
ણને ગાદી મળી.

કરણ—૧૦૭૨-૧૦૮૪. એણે ધંધુકા આશાવળ વગેરે
મેહુંવાસના કોળી રાજાઓને વશ કરી રાજને મજબુત
કર્યું. પાટણની દક્ષિણે મોઢેરા ગામમાં કરણ સાગર તળાવ
તથા બીજે ઠેકાણે દેરાં બંધાવ્યાં. વળી એણે કરણાવતી ન-
ગરી વસાવી હતી. પણ તે ક્યાં આગળ હતી તે હજી
બરોબર માલમ પડયું નથી. તેની પાછળ તેનો કુંવર ગા-
દીએ બેઠો.

સિદ્ધરાજ—૧૦૮૪-૧૧૪૩. કરણરાજ મુઓ ત્યારે એ
બાળક હતો તેથી કેટલાક વરસ સુધી રાજકારભાર તેની
મા મીનળદેવીએ ચલાવ્યો. તે અરસામાં તેણે વિરમગા-
મમાં મુનસર અને ધોળકામાં મલાવ તળાવ બંધાવ્યાં.

સિદ્ધરાજને લઈ મીનળદેવી ગૂજરાતમાં ફરવા નીકળી
હતી. તેવામાં માળવાના રાજા યશોવરમાએ પાટણ ઉપર
ચઢાઈ કરી. તેને પાટણમાં મૂકેલા સિદ્ધરાજના પ્રધાને પૈસા
આપી પાછો કાઢ્યો, પણ એ વાત સિદ્ધરાજને ગમી નહિ.
તેથી તેણે પાટણ આવી માળવા જીતવાને તૈયારી કરી. એ

તૈયારી થતી હતી તેવામાં તેણે પાટણમાં સહજલોંગ નામે તળાવ ખોદાવા માંડ્યું. સિદ્ધરાજ માળવાના રાજ સાથે બાર વરસ સુધી લઢી લાંના રાજ યશોવરમાને કદ કરી પાટણ આણ્યો. ને તેને સારી રીતે માન આપી પોતાની લાયકી જણાવી. ત્યાર પછી તેણે સિદ્ધપુરમાં મૂળરાજના વખતમાં બંધાવવા માંડેલો રૂદ્રમાળો પુરો કરાવ્યો.

સિંધના રાજને લાં જન્મેલી કુંવરીને વહેમને લીધે વગડામાં મૂકી આવ્યા હતા. તે છોડી સોરઠમાં કોઇ કુંબારને લાં ઉછરી મોટી થઇ. તેનું નામ રાણકદેવી હતું. તેનો વિવાહ સિદ્ધરાજ સાથે થયો હતો. પણ લગ્ન થતા પહેલાં જુનાગઢનો રાજ ખેંગાર તેને જયરાધથી લઈ જઈ પરણ્યો. તેથી સિદ્ધરાજ ગુસ્સે થયો. ને સોરઠ ઉપર સઢાઇ કરી બારવરસ સુધી ખેંગાર સાથે લડ્યો. છેવટ ખેંગારને નથા રાણકદેવીના બે કુંવરને મારી નાંખી રાણકદેવીને પકડી આણી. પણ તે સિદ્ધરાજ સાથે લગ્ન ન કરતાં વઢવાણ આગળ સતી થઈ બળી મૂઈ.

સિદ્ધરાજ પોતાના રાજમાં ઠેકાણે ઠેકાણે કુવા, વાવ, તળાવો, અને દેરાં ઘણાં બંધાવી લેકાને મુખી કર્યા. તેથી એની ઘણી નામના થઈ છે. જુનાં નવાણુ હાલ જોવામાં આવે છે તે સિદ્ધરાજ જયસિંહનાં બંધાવેલાં કહેવાય છે.

એણે પોતાનું રાજ વધાર્યું. તથા સારી રીતે બંદોબસ્ત રાખ્યો. એના રાજની હદ ઉત્તરમાં આબુની પેલી પેર પૂર્વમાં માળવાની પેલી મેર અને દક્ષિણમાં ડોલાપુરના રાજ્ય સુધી હતી.

સિદ્ધરાજને પુત્ર ન હોવાથી તેનું રાજ એના આરમાઈ કાકા ક્ષેમરાજના વંશમાં ગયું. ક્ષેમરાજનો પુત્ર દેવપ્રસાદ અને દેવપ્રસાદનો કુંવર ત્રીભોવનપાળ હતો. એ ત્રીભોવન-પાળને મહીપાળ, કીર્તિપાળ અને કુંભારપાળ એવા ત્રણ દીકરા હતા. તથા પ્રેમળદેવી અને દેવળ દેવી એ બે દી-કરીઓ હતી. પ્રેમળદેવીને સિદ્ધરાજના સામંત કહાન દેવ-વેરે અને દેવળ દેવીને કાશ્મીરના મહારાજ વેરે પરણાવી હતી. સિદ્ધરાજને કોઈ જોશીએ કહ્યું હતું કે તમારી પાટે કુમારપાળ બેસશે. પણ તેમાં સિદ્ધરાજ રાજી નહિ હોવા-થી કુમારપાળને પકડી કેદ કરવાને પ્રયત્ન કર્યો. પણ કુમા-રપાળ નાસતો ફર્યો. તે વેળા તેને બહુ દુઃખ વેઠવું પડ્યું. છેવટ તે માળવામાં નાશી ગયો. ત્યાં તેને સિદ્ધરાજના મ-રણની ખબર મળી તેથી એકદમ પાટણુ આવી પોતાના બનેલી કહાનદેવની મદદથી રાજધિરાજ થયો.

કુમારપાળ—૧૧૪૩-૧૧૭૪. એ ૫૦ વરસની ઊ-મરે ગાદીએ બેઠો. તે સિદ્ધરાજના બચથી નાસતો હતો. આરે તેને ઊદાયન મંત્રી અને હિમાચાર્ય વગેરે જૈન સા-નુઓએ ઘણી મદદ કરી હતી. તેમને કુમારપાળે રાજ મળેતો શ્રાવક થવાનું વચન આપ્યું હતું. તે વચન ગાદીએ બેસીને પાળ્યું.

નાગોરનો રાજા આન ચઢી આવ્યો તેને કુમારપાળે જખમી કરી તાણે થવાની જરૂર પાડી. વળી માળવાનો રાજા ચઢી આવ્યો તેના સામે કુમારપાળે ફાજ મોકલી પણ તે ફાજના સરદારો શત્રુ સાથે મળી ગયા માટે કુમારપાળે

પડે જઈ તેમને હરાવ્યા.

કોકણના રાજાને જીતવા કુમારપાળે આમ્રબટને મોકલ્યો તેમાં તેણે પહેલી વાર હાર ખાધી તેથી બીજીવાર ચઢાઈ કરી કોકણના રાજા મલીકા અર્જુનને મારી તેની રાજધાની લૂટી આમ્રબટ ધણું ધન લાવ્યો.

કુમારપાળે શ્રાવકનાં દેરાં અને શિવાલય ઘણાં બધાં બાંધ્યાં. તથા સોમનાથનું દેરું સમરાવ્યું. તે ૮૦ વર્ષની જિમરે રક્ત પિતના રોગથી મરણ પામ્યો તેના પછી તેના બાઈ મલીપાળનો દીકરો અજેપાળ ગાદીએ બેઠો.

અજેપાળ—૧૧૭૪-૧૧૭૭ એ શીવધર્મ હતો તેથી તેણે શ્રાવકનાં ઘણાંક દેરાં તોડ્યાં તથા જૈન આચાર્યોને માર્યા. છેવટે તેનાજ પોળીઆએ તેની છાતીમાં કટાર મારી તેને મારી નાંખ્યો તેના પછી તેનો દીકરો ગાદીપર બેઠો.

મૂળરાજ બીજો—૧૧૭૭-૧૧૭૯ એ બાળક હતો માટે બાળ મૂળરાજ કહેવાય છે. એના વખતમાં રાજ કારબાર તેની મા નાયકાદેવી ચલાવતી હતી. તે દરમીઆન કાપુલનો શાહબુદ્દીન ગોરી ૧૧૭૮માં ગુજરાતપર ચઢી આવ્યો હતો તેને બાળ મૂળરાજના કાકા બીમદેવે હરાવી પાછો કાઢ્યો. મૂળરાજ બે વરસ રાજકરી મરણ પામ્યો. તેથી તેનો કાકા બીમદેવ ગાદીએ બેઠો.

બીમદેવ બીજો—૧૧૭૯-૧૨૪૨. એ ચડાઉને અવિચારી હતો માટે તેને ભોળોબીમ કહેછે. એના વખતમાં કાપુલના મુસલમાન પાદશાહ હિંદુસ્તાન જીતવાને પાછા આવવા લાં આ. રજપૂત રાજા પોતાનો બચાવ કરવાને બદલે માંદોમાંદો

લઠી નખળા પડ્યા. તેથી શાહપુદીન ગોરી ફાળ્યો.

આ વખતે અજમેરમાં ચૌહાણુ રાજ સોમેશ્વર રાજ ક રતો હતો. તેના કુંવર પૃથુરાજને પોતાની માના બાપની દિલ્હીની ગાદી મળી તેથી પૃથુરાજ દિલ્હી અને અજમેરનો રાજ થયો. કનોજનો જયચંદ્ર રાજ પૃથુરાજની સગી માશીનો દીકરો થતો હતો, માટે તેણે દિલ્હીના રાજમાંથી અર્ધ ભાગ મા ગ્યો. તેથી તેમની વચ્ચે ઠંડો વધ્યો વળી પૃથુરાજને ગૂજરાતના ભીમદેવ સાથે લઢતું પડતું કારણ કે આપુના રાજની કુંવરીનો વિવાહ પૃથુરાજ સાથે કર્યો હતો. તેમ છતાં તે ભોળા બીંસે માગી. તેથી આપુના રાજએ ના પાડી કુંવરીને અજમેર મોકલી દીધી માટે ભીમદેવ ગુસ્સે થઈ આપુના રાજ પર ચઢ્યો ને તેને દરાવી તેની પૂઠે અજમેર સુધી ગયો. ત્યાં અજમેરના રાજ સોમેશ્વરને લઢાર્માં માર્યો. તેથી પૃથુરાજ ગૂજરાત ઉપર ચઢી આવ્યો. ને ભીમદેવને દરાવી બાપને માર્યાનું વેર લીધું. આમ કનોજ, દિલ્હી અને ગૂજરાતના રાજ અંદર અંદર લઠી નખળા પડ્યા.

ઈ. સ. ૧૧૯૩માં શાહપુદીનગોરી દિલ્હી ઉપર ચઢી આવ્યો તેમાં દિલ્હીનો છેલ્લો રજપૂત રાજ બહાદુરીથી લઢતાં હાંચો અને મરાયો. ને પૃથુરાજનું રાજ મુસલમાન પાદશાહને હાથ આવ્યું પછી ગોરી પાદશાહે કનોજ જીતી ગૂજરાત જીતવાને પોતાના સરદાર કુતપુદીનને મોકલ્યો. ઈ. સ. ૧૧૯૪ લઢાર્માં ભીમ હાંચો ને નાશી ગયો પણ બીજા રજપૂત રાજઓની મદદ મેળવી ભીમ પાછો આવ્યો ને કુતપુદીનને જખમી કર્યો. એવામાં પાદશાહી ફોજ આવી પહોંચી તેથી કુતપુદીન અચ્ચો

ને ભીમદેવ ફરીને નાશી ગયો. પણ થોડા વખત પછી પાછો આવી ગૂજરાતમાંથી મુસલમાનોને કાઢી મૂક્યા. પણ તેના સામંતોએ ખંડ કર્યો. તેમાં જયંતસિંહ સોળંકીએ ૧૨૨૪માં તેનું રાજ લઈ પોતાના નામની દુવાઈ ફેરવી. તેની પાસેથી પણ ભીમદેવે ત્રણ ચાર વરસમાં રાજ લઈ લીધું પછી વાઘેલા સરદારોએ ખંડ કરી કેટલાક પ્રાંત છૂટી પોતાની રાજધાની ઘોળકામાં કરી. ઈ. સ. ૧૨૬૩માં ભીમદેવ મરણ પામવાથી તેનો દીકરો ગાદીએ બેઠો.

ત્રીભોવન—૧૨૪૨-૧૨૪૪. એ સોળંકી વંશમાં છેલ્લા રાજા થયો તે નખળો હોવાથી તેનું રાજ ઘોળકાના વાઘેલારાણા વિશળદેવે લઈ લીધું.

વાઘેલા વંશ.

સોળંકી રાજાઓનું જોર નરમ પડ્યું તે વખતે અ-
રજોરાજ નામે શૂરા વાઘેલા સામંતે પાટણના મહારાજ
ભોળા ભીમદેવને સારી મદદ કરી હતી. તેથી તેના કુંવર
લવણ પ્રસાદને ભીમદેવે પોતાનો પ્રધાન ઠરાવ્યો. પાછળથી
તેમને અણખનાવ થયાથી લવણ પ્રસાદે ખંડ ઊઠાવ્યું. અને
સાબરમતી અને નર્મદાની વચ્ચેનો મુલક તથા ઘોળકા
અને ધંધુકા પ્રગણાં કબજે કરી પોતાની રાજધાની ઘોળ-
કામાં કરી. એને વિરધવળનામે પરાક્રમી કુંવર હતો. તેણે
ખંભાત, ગોધરા, વગેરે છૂટી રાજનો વધારો કર્યો.

વસ્તુપાળ અને તેજપાળ નામે શ્રાવક વાણીઆ વિરધ-
વળના મંત્રી હતા. તેઓ લઢવૈયા અને રાજકાજમાં ચતુર

હતા. વિરધવળને વિમદેવ અને વિશળદેવ નામે એ કુંવર હતા. પણ વિરમદેવને તેના આપ તથા કારભારીઓ સાથે ખનતુ નહોતું. તેથી તેને વિરમગામમાં રાખ્યો હતો. તેણે વિરધવળનું મરણ થયા પછી ગાદીનો દાવો કર્યો. વસ્તુપાળની મદદથી વિશળદેવને ગાદી મળી ૧૨૪૦. ને વિરમદેવ દાર્યો તથા માર્યો ગયો.

વાઘેલા વંશની વંશાવળી.

વિશળદેવ.	૧૨૪૪	૧૨૬૨	૧૮
અરજુનદેવ.	૧૨૬૨	૧૨૭૫	૧૩
સારંગદેવ.	૧૨૭૫	૧૨૭૯	૪
કરણ ઘેસો.	૧૨૭૯	૧૩૦૪	૨૫

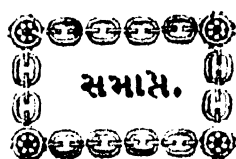
વિશળદેવ—૧૨૪૪-૧૨૬૨. એણે ૧૨૪૪માં ત્રિભોવનપાળ પાસેથી આણહિલવાડ જીતી લીધું. તેથી ગૂજરાતની ગાદીએ વાઘેલાવંશના રાજાનો અમલ બેઠો.

વિશળદેવે પોતાના વાણીઆ મંત્રી પાસેથી વજીરાત લઈ નાગડ નામે આદિજાતને સોંપી. કર્ણાટકના રાજાની કુંવરીએ સ્વયંવરમાં વિશળદેવ સાથે લગ્ન કર્યું. એના પગના અર્જુનદેવ તથા સારંગદેવનાં વખતમાં જાણવા લાયક બનાવ બન્યા નથી.

કરણ ઘેસો—૧૨૭૯-૧૩૦૪. એ વાઘેલા વંશમાં છેલ્લો રાજા થયો એના વખતમાં ગૂજરાત મુસલમાનોને હાથ ગયું. ઈ. સ. ૧૩૦૪માં દિલ્લીના આદિશાહ અલાઉદ્દીનનો ખાફાં અલીકુખાં તથા વડો વજીર નસરતખાં મોટી જ-

ગરી ફોજ લઈ ગૂજરાતપર ચઢી આવ્યા. તેથી કરણુ ઘેસો દક્ષિણમાં નાશી ગયો. અને વનરાજની સ્થાપેલી નગરી પરદેશી અને પર ધર્મને હાથ ગઈ. તથા ગૂજરાતમાં મુસલમાની અમલ બેઠો. મુસલમાની લસ્કરે શહેર, ગામ અને ખેતરો લૂટ્યાં તથા બાળ્યાં. અને રૂઢમાળ વગેરે દેરાં તોડી દેશને નષ્ટ તથા બ્રષ્ટ કર્યો રાજા કરણુની રાણી-એને પકડી દિલ્લી મોકલી દીધી. તેમાંની કમળાદેવી પાદશાહની માનીતી બેગમ થઈ. એ કમળાદેવીની દીકરી દેવળદેવી કરણુ રાજાની પાસે હતી. ત્યાંથી તેને તેડી લાવવાને કમળાદેવીએ પાદશાહને શીખવ્યું.

નાશિકની ઉત્તરે બાગલાણુના પહાડી પ્રાંતમાં કરણુ બરાયો હતો. ત્યાં જઈ પાદશાહની ફાજે દેવળદેવીને માગી. તે ન આપતાં બહાદુરીથી કરણુરાજા પાદશાહી ફોજ સાથે લઢયો પણ હાર્યો ને પાદશાહી ફાજે બળાત્કારે તે કુંવરીને પકડી દિલ્લી મોકલાવી. અને કરણુ રક્ષણી રખડી જૂંડી હાલતે મરણુ પામ્યો.

મહેર ખખર.

અમારા તરફથી નીચેની ચોપડીઓની ખીણ આવૃત્તિ
મેડીજ મુદતમાં બહાર પડી છે. તે દરેક ચોપડીએ અર્ધો
આનો ટપાલ ખર્ચનો મોકલેથી નમુના તરીકે મફત મોકલી
આપવામાં આવશે. પસંદ પડે, પૈસા મોકલી, વધારે જોઈએ
તેણે મંગાવી લેવી. દેશાવરતા ગ્રહાકોને ટપાલખર્ચ ઉપરાંત
ચોગ્ય કમીશન મળશે.

કૌમત.

મુસલમાની વખતનો હિંદુસ્તાનનો ઇતિહાસ.

(આવૃત્તિ ખીણ.) ૦-૨-૦

હિંદુસ્તાનની ભૂગોળ (આવૃત્તિ ખીણ.) ૦-૧-૦

મુંબઈ ઇલાકાની ભૂગોળ ચૂ. ઇતિહાસ સાથે. ૦-૧-૩

મળવાનાં ટેકાણાં.

અમદાવાદ—રા. વ્યા. શેઠ. મગનભાઈ કરમચંદની કન્યા-
શાળામાં મથુરદાસ બેહેચરદાસ પાસેથી.

દાળની પોળમાં રા. કેશવલાલ મનસુખભાઈ પાસેથી.

નરોડા—સરકારી નિશાળના મહેતાજી રા. મોતીલાલ મહાશંકરપાસે

કપડવાણુજ—સરકારી નિશાળમાં રા. પ્રેમચંદ બેચરદાસ પાસે.

વઢવાણુ—સરકારી નિશાળમાં રા. ભાઈશંકર લીલાધર પાસેથી.

કારેલી—તા. જંબુસર—સ. ગુ. નિશાળના મે. મનસુખલાલ

પરભુદાસ પાસે.

કમીશન દશ ઉપર રાખનારને સાડાબાર ટકા અને ૫

ચીસ ઉપર રાખનારને વીસ ટકા. ટપાલ ખર્ચ માફ. નોટ

પેડ કાગળ લેવામાં આવશે નહિ. પોસ્ટની ટીકો અગર મ

નીઓડરથી નાણાં મોકલવાં.

